

LEGE Nr. 59/2016 din 11 aprilie 2016
privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe
periculoase
EMITENT: PARLAMENTUL ROMÂNIEI
PUBLICATĂ ÎN: MONITORUL OFICIAL NR. 290 din 18 aprilie 2016

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1
Obiectul și domeniul de aplicare

ART. 1

(1) Prezenta lege reglementează măsuri pentru prevenirea accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, precum și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului, pentru asigurarea unui nivel ridicat de protecție pe întreg teritoriul național, într-o manieră consecventă și eficace.

(2) Prevederile prezentei legi nu aduc atingere dispozițiilor privind protecția civilă, respectiv securitatea și sănătatea în muncă.

ART. 2

(1) Prevederile prezentei legi se aplică amplasamentelor definite la art. 3 pct. 1.

(2) Prezenta lege nu se aplică:

- a) amplasamentelor, instalațiilor sau zonelor de depozitare ale unităților militare;
- b) pericolelor create de radiații ionizante provenite de la materiale radioactive;
- c) transportului de substanțe periculoase și depozitării temporare direct legate de transportul pe căi rutiere, căi ferate, căi de navigație fluvială interne, căi maritime sau aeriene, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, inclusiv încărcării, descărcării și transportului la ori de la alte mijloace de transport pe docuri, pontoane sau stații de triaj;
- d) transportului de substanțe periculoase prin conducte, inclusiv stații de pompare, în afara amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor prezentei legi;
- e) explorării și exploatării minereurilor în mine și cariere, inclusiv prin intermediul forajelor;
- f) explorării și exploatării offshore, astfel cum acest termen este definit la art. 2 pct. 2 din Directiva 2013/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 iunie 2013 privind siguranța operațiunilor petroliere și gaziere offshore și de modificare a Directivei 2004/35/CE, a minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor;
- g) depozitării gazelor în situri subterane aflate în largul mării, fiind incluse atât siturile de depozitare dedicate, cât și siturile unde au loc explorarea și exploatarea minereurilor, inclusiv a hidrocarburilor;
- h) depozitelor de deșeuri, inclusiv depozitării subterane a deșeurilor.

(3) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (2) lit. e) și h), sunt incluse în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi:

- a) depozitarea subterană pe întreg teritoriu, cu excepția zonelor offshore, a gazului în straturi naturale, acvifere, cavități saline și mine dezafectate; și
- b) operațiunile de prelucrare chimică și termică și depozitarea aferentă acestor operațiuni, care implică substanțe periculoase, precum și instalațiile funcționale de eliminare a sterilului, inclusiv bazine de decantare sau baraje care conțin substanțe periculoase.

SECȚIUNEA a 2-a
Definiții

ART. 3

Pentru aplicarea prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică după cum urmează:

1. amplasament - întreaga zonă care se află sub controlul unui operator, unde sunt prezente substanțe periculoase în una sau mai multe instalații situate în această zonă, inclusiv în infrastructurile sau

activitățile obișnuite ori conexe; amplasamentele sunt fie amplasamente de nivel inferior, fie amplasamente de nivel superior;

2. amplasament de nivel inferior - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 2 din partea 1 sau în coloana 2 din partea a 2-a din anexa nr. 1, dar mai mici decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr. 1;

3. amplasament de nivel superior - un amplasament în care substanțele periculoase sunt prezente în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile prevăzute în coloana 3 din partea 1 ori în coloana 3 din partea a 2-a din anexa nr. 1, acolo unde este necesar aplicându-se regula de însumare stabilită în nota 4 din anexa nr. 1;

4. amplasament învecinat - un amplasament a cărui poziționare în apropierea unui alt amplasament este de natură să sporească riscul sau consecințele unui accident major;

5. amplasament nou:

a) un amplasament care intră în exploatare sau este construit de la data intrării în vigoare a prezentei legi; sau

b) un sit de exploatare care intră sub incidența prevederilor prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior de la data intrării în vigoare a prezentei legi, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale ce duc la o modificare a inventarului său de substanțe periculoase;

6. amplasament existent - un amplasament care până la data intrării în vigoare a prezentei legi se afla în domeniul de aplicare a Hotărârii Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, cu modificările și completările ulterioare, iar de la data intrării în vigoare a prezentei legi intră sub incidența prevederilor acesteia, fără a-și modifica clasificarea de amplasament de nivel inferior sau de amplasament de nivel superior;

7. alt amplasament - un sit de exploatare care intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi sau un amplasament de nivel inferior care devine amplasament de nivel superior ori un amplasament de nivel superior care devine amplasament de nivel inferior de la data intrării în vigoare a prezentei legi, din alte motive decât cele prevăzute la pct. 5;

8. accident major - un eveniment, cum ar fi o emisie majoră, un incendiu sau o explozie ce rezultă din evoluții necontrolate în cursul exploatării oricărui amplasament care intră sub incidența prevederilor prezentei legi și care conduce la pericole grave, imediate sau întârziate, pentru sănătatea umană sau pentru mediu, în interiorul sau în exteriorul amplasamentului, și care implică una ori mai multe substanțe periculoase;

9. amestec - o mixtură sau o soluție compusă din două sau mai multe substanțe;

10. depozitare - prezența unei cantități de substanțe periculoase în scopul înmagazinării, depozitării în condiții de siguranță sau menținerii în stoc;

11. efectul domino - rezultatul unei serii de evenimente, în cascadă, în care consecințele unui accident ce are loc la o instalație, un sit de exploatare sau un amplasament sunt amplificate prin propagarea efectelor sale și producerea unui alt accident la o altă instalație, alt sit de exploatare ori amplasament, din cauza distanțelor dintre amplasamente și a proprietăților substanțelor prezente, și care conduce în final la un accident major;

12. inspecție - toate acțiunile, inclusiv vizite la fața locului, verificări ale unor măsuri interne, sisteme, rapoarte și documente de monitorizare, precum și orice monitorizare necesară, efectuată de către sau în numele autorității competente, pentru a verifica și a promova conformarea amplasamentelor cu cerințele prezentei legi;

13. instalație - o unitate tehnică din cadrul unui amplasament, aflată la nivelul sau sub nivelul solului, în care sunt produse, utilizate, manipulate ori depozitate substanțe periculoase; aceasta cuprinde totalitatea echipamentelor, structurilor, sistemelor de conducte, utilajelor, instrumentelor, căilor ferate proprii de garare, docurilor, cheiurilor de descărcare care deservește instalația, pontoanelor, depozitelor sau altor structuri similare, plutitoare ori de altă natură, necesare pentru exploatarea instalației respective;

14. operator - orice persoană fizică sau juridică care exploatează ori deține controlul unui amplasament sau al unei instalații ori căreia, potrivit prevederilor legislației naționale, i-a fost delegată puterea de decizie economică sau de luare a deciziilor asupra funcționării din punct de vedere tehnic și al siguranței amplasamentului ori instalației;

15. pericol - proprietatea intrinsecă a unei substanțe periculoase sau a unei situații fizice, cu potențial de a produce daune asupra sănătății umane ori asupra mediului;

16. prezența substanțelor periculoase - prezența efectivă sau anticipată a substanțelor periculoase pe amplasament ori a substanțelor periculoase despre care se poate prevedea că ar putea fi generate în timpul pierderii controlului asupra proceselor, inclusiv a activităților de depozitare, în oricare dintre instalațiile aflate în cadrul amplasamentului, în cantități egale cu sau mai mari decât cantitățile relevante pentru încadrare prevăzute în anexa nr. 1;

17. public - orice persoană fizică sau juridică, indiferent de forma de constituire a acesteia;

18. public interesat - publicul afectat sau posibil a fi afectat ori care are un interes în luarea unei decizii privind oricare dintre aspectele prevăzute la art. 15 alin. (1); în accepțiunea prezentei definiții, organizațiile neguvernamentale care promovează protecția mediului și care îndeplinesc toate cerințele aplicabile în conformitate cu legislația națională sunt considerate public interesat;

19. risc - probabilitatea ca un efect specific să se producă într-o anumită perioadă sau în anumite împrejurări;

20. risc rezidual - riscul rămas după aplicarea măsurilor de reducere a acestuia;

21. substanță periculoasă - o substanță sau un amestec care intră sub incidența părții 1 ori care este prevăzută/prevăzută în partea a 2-a din anexa nr. 1, inclusiv sub formă de materie primă, produs, produs secundar, rezidual sau intermediar.

CAPITOLUL II

Obligații și responsabilități

SECȚIUNEA 1

Evaluarea pericolelor de accident major pentru o anumită substanță periculoasă

ART. 4

(1) În situația în care un operator consideră că o anumită substanță periculoasă care intră sub incidența dispozițiilor prevăzute în anexa nr. 1 nu poate cauza, în practică, o emisie de materie sau energie care ar putea provoca un accident major, atât în condiții normale, cât și în condiții anormale, acestea putând fi rezonabil prevăzute și nu prezintă un pericol de accident major, notifică acest lucru autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a), transmitând și justificarea care stă la baza unei astfel de propuneri, inclusiv informațiile prevăzute la alin. (4).

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) lit. a) realizează o verificare preliminară a informațiilor din documentele primite potrivit prevederilor alin. (1) de la operator, din punctul de vedere al respectării dispozițiilor alin. (4), și transmit documentele către Secretariatul de risc al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului.

(3) Secretariatul de risc al Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, în colaborare cu celelalte autorități competente prevăzute la art. 6 alin. (1), în urma verificării finale a documentației primite potrivit prevederilor alin. (2), notifică, prin Secretariatul de risc al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, Comisia Europeană, cu informarea prealabilă a operatorului.

(4) În sensul prevederilor alin. (1) - (3), informațiile necesare Comisiei Europene pentru evaluarea proprietăților substanței periculoase în cauză, din care decurg riscuri pentru sănătate, riscuri fizice și riscuri pentru mediu, includ:

a) o listă detaliată a proprietăților necesare pentru a evalua potențialul substanței periculoase de a provoca daune fizice, de sănătate sau asupra mediului;

b) proprietățile fizice și chimice, de exemplu: masa moleculară, presiunea vaporilor saturați, toxicitatea intrinsecă, punctul de fierbere, reactivitatea, vâscozitatea, solubilitatea și alte proprietăți relevante;

c) proprietățile care prezintă riscuri fizice sau pentru sănătate, de exemplu: reactivitatea, inflamabilitatea, toxicitatea împreună cu alți factori, precum și modul în care substanța periculoasă atacă organismul, raportul vătămări/decese, efectele pe termen lung și alte proprietăți relevante;

d) proprietățile din care decurg riscuri pentru mediu, de exemplu: ecotoxicitatea, persistența, bioacumularea, potențialul de propagare pe distanțe lungi în mediu și alte proprietăți relevante;

e) dacă este disponibilă, clasificarea la nivelul Uniunii Europene a substanței sau amestecului potrivit prevederilor Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 decembrie 2008 privind clasificarea, etichetarea și ambalarea substanțelor și a amestecurilor, de

modificare și de abrogare a Directivelor 67/548/CEE și 1999/45/CE, precum și de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006;

f) informații despre condițiile de exploatare specifice substanței, de exemplu: temperatura, presiunea și alte condiții relevante în care substanța periculoasă poate fi stocată, utilizată și/sau poate fi prezentă în cazul unor operațiuni anormale previzibile sau al unui accident, precum incendiul.

SECȚIUNEA a 2-a

Obligațiile generale care revin operatorului

ART. 5

(1) Potrivit prevederilor prezentei legi, operatorul are următoarele obligații:

a) să ia toate măsurile necesare, potrivit prevederilor legislației în vigoare, pentru a preveni accidentele majore și pentru a limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;

b) de a dovedi autorităților competente prevăzute la art. 6, în orice moment, în special cu ocazia inspecțiilor prevăzute la art. 20 și a controalelor prevăzute la art. 13 alin. (1), că a luat toate măsurile necesare pentru prevenirea accidentelor majore care implică substanțe periculoase și pentru limitarea consecințelor acestora asupra sănătății umane și asupra mediului.

(2) Operatorii au obligația să desemneze un responsabil pentru managementul securității la nivelul amplasamentului, în vederea asigurării aplicării prevederilor prezentei legi.

SECȚIUNEA a 3-a

Autorități competente

ART. 6

(1) Autoritățile competente desemnate la nivel central responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi sunt:

a) Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Secretariatul de risc, denumit în continuare SRMMAP, Agenția Națională pentru Protecția Mediului, prin Secretariatul de risc, denumit în continuare SRANPM, și Garda Națională de Mediu, prin Comisariatul General, denumit în continuare GNMCG;

b) Ministerul Afacerilor Interne, prin Departamentul pentru Situații de Urgență, reprezentat de către Inspectoratul General pentru Situații de Urgență, denumit în continuare IGSU.

(2) Autoritățile competente desemnate la nivel județean responsabile pentru aplicarea prevederilor prezentei legi sunt:

a) agențiile județene pentru protecția mediului, prin secretariatul de risc, denumite în continuare SRAPM;

b) Comisariatul Municipiului București, Comisariatul Rezervației Biosferei "Delta Dunării" și comisariatele județene din cadrul Gărzii Naționale de Mediu, denumite în continuare CJGNM;

c) Inspectoratul pentru Situații de Urgență București - Ilfov și inspectoratele județene pentru situații de urgență, denumite în continuare ISUJ.

(3) Autoritățile competente desemnate potrivit prevederilor alin. (1) și (2) cooperează și își coordonează activitățile în vederea aplicării prevederilor prezentei legi.

(4) Autoritățile competente la nivel central cooperează cu Comisia Europeană în cadrul activităților de sprijinire a punerii în aplicare a prevederilor prezentei legi, implicând, atunci când este necesar, părțile interesate.

(5) În scopul realizării prevederilor prezentei legi, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) și (2) acceptă informații echivalente, care îndeplinesc oricare dintre dispozițiile prezentei legi și care sunt prezentate de operatori în conformitate cu obligațiile ce le revin din alte acte normative relevante de la nivel european și, respectiv, național. În astfel de cazuri, autoritățile competente asigură respectarea prevederilor prezentei legi.

SECȚIUNEA a 4-a

Notificarea

ART. 7

(1) Operatorul are obligația de a transmite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, o notificare care să cuprindă următoarele:

- a) numele și/sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;
- b) sediul social al operatorului, inclusiv adresa completă a acestuia;
- c) numele și funcția persoanei care răspunde de amplasament, dacă aceasta este diferită de cea prevăzută la lit. a);
- d) fișele cu date de securitate și alte informații necesare, suficiente pentru a identifica substanțele periculoase și categoria de substanțe implicate sau care ar putea fi prezente;
- e) cantitatea și forma fizică sub care se prezintă substanța sau substanțele periculoase în cauză, precum și capacitățile de stocare existente pe amplasament, exprimate în tone;
- f) activitatea sau activitatea propusă a instalației ori a zonelor de depozitare;
- g) date despre imediata vecinătate a amplasamentului, factorii care ar putea provoca un accident major sau agrava consecințele acestuia, inclusiv, dacă sunt disponibile, detalii privind amplasamentele vecine, siturile de exploatare, chiar dacă nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, zone și dezvoltări care ar putea fi sursa unui accident major ori ar putea crește riscul sau agrava consecințele unui accident major și al unor efecte domino.

(2) Notificarea sau actualizarea acesteia, după caz, se trimite SRAPM, în următoarele termene:

- a) pentru amplasamentele noi, înainte de obținerea autorizației de construire sau a exploataării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase, ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;
- b) în toate celelalte cazuri, în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(3) Procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

(4) În urma notificării primite de SRAPM, autoritățile competente la nivel județean efectuează împreună vizita pe respectivul amplasament și stabilesc încadrarea acestuia, potrivit dispozițiilor prezentei legi.

(5) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja o notificare către SRAPM, în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 804/2007, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, iar informațiile conținute în notificare sunt în conformitate cu prevederile alin. (1) și au rămas neschimbate.

(6) Operatorul are obligația să actualizeze notificarea și să o transmită SRAPM înainte de următoarele evenimente:

- a) orice creștere ori scădere semnificativă a cantității sau orice schimbare semnificativă a naturii ori a formei fizice a substanței periculoase prezente, după cum se indică în notificarea furnizată de operator potrivit prevederilor alin. (1), sau o modificare semnificativă a proceselor în care aceasta este utilizată;
- b) modificarea unui amplasament sau a unei instalații care ar putea avea consecințe semnificative în termeni de pericole de accident major;
- c) închiderea definitivă a amplasamentului sau dezafectarea acestuia;
- d) modificări ale informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. a) - c).

(7) În cazul în care evenimentele prevăzute la alin. (6) nu au loc, operatorul elaborează și transmite o notificare actualizată o dată la 5 ani de la depunerea notificării prevăzute la alin. (1).

SECȚIUNEA a 5-a

Politica de prevenire a accidentelor majore

ART. 8

(1) Operatorul are obligația de a elabora un document potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 2, în care să prezinte politica sa de prevenire a accidentelor majore, denumită în continuare PPAM, și să garanteze că aceasta este implementată în mod corespunzător. PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Aceasta cuprinde obiectivele globale și principiile de acțiune ale operatorului, rolul și responsabilitatea gestionării, precum și angajamentul privind îmbunătățirea continuă a controlului pericolelor de accident major și trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție și să fie proporțională cu pericolele de accident major.

(2) Operatorul întocmește documentul prevăzut la alin. (1) în 3 exemplare și îl transmite SRAPM pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor sau activităților sale;

b) în toate celelalte cazuri, în termen de 150 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(3) În vederea elaborării punctelor de vedere scrise, SRAPM pune la dispoziția ISUJ și CJGNM documentul prevăzut la alin. (1).

(4) Dispozițiile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul în care operatorul a stabilit deja PPAM și în cazul în care a transmis un astfel de document către SRAPM înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, iar informațiile conținute în PPAM sunt în conformitate cu prevederile alin. (1) și au rămas neschimbate.

(5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani, și actualizează, dacă este necesar, PPAM. Operatorul transmite PPAM actualizată la SRAPM, cu 90 de zile anterior termenului de 5 ani de la data la care a fost întocmită.

(6) PPAM este pusă în aplicare de către operator prin mijloace și structuri adecvate și printr-un sistem de management al securității, potrivit prevederilor prevăzute în anexa nr. 4, proporțional cu pericolele de accident major și cu gradul de complexitate a activităților din cadrul amplasamentului. În cazul amplasamentelor de nivel inferior, obligația de a pune în aplicare PPAM poate fi îndeplinită prin alte mijloace, structuri și sisteme de management adecvate, proporționale cu pericolele de accident major, ținând seama de principiile prevăzute în anexa nr. 4.

(7) Conținutul-cadru al documentului care prezintă PPAM, precum și informațiile privind sistemul de management al securității se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 6-a Efectele domino

ART. 9

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2), pe baza tuturor informațiilor primite de la operatori potrivit prevederilor art. 7 și 10 sau în urma solicitării de informații suplimentare ori ca urmare a constatărilor rezultate în urma inspecțiilor efectuate în temeiul art. 20, identifică toate amplasamentele de nivel inferior și de nivel superior sau grupurile de amplasamente în care riscul ori consecințele unui accident major pot crește din cauza poziției geografice și a proximității unor astfel de amplasamente, precum și din cauza substanțelor periculoase inventariate pe respectivul amplasament.

(2) În cazul în care autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) dispun de informații suplimentare față de cele furnizate de operator potrivit prevederilor art. 7 alin. (1) lit. g), acestea pun la dispoziția operatorului în cauză informațiile respective, dacă acest lucru este necesar, pentru aplicarea prevederilor prezentului articol.

(3) Operatorii amplasamentelor identificate potrivit prevederilor alin. (1) au următoarele obligații:

a) să realizeze un schimb de informații pertinente între ei, pentru a permite ca pentru aceste amplasamente să se țină cont de natura și de nivelul general de pericol de accident major în PPAM-urile corespunzătoare, în sistemele lor de management al securității, în rapoartele lor de securitate și în planurile lor de urgență internă, după caz;

b) să coopereze în ceea ce privește informarea publicului și în privința siturilor de exploatare învecinate care nu intră în domeniul de aplicare a prevederilor prezentei legi, precum și în ceea ce privește furnizarea de informații către ISUJ.

SECȚIUNEA a 7-a Raportul de securitate

ART. 10

(1) Operatorul unui amplasament de nivel superior are obligația de a întocmi un raport de securitate cu scopul:

- a) de a demonstra că au fost puse în practică o PPAM și un sistem de management al securității pentru punerea în aplicare a acesteia, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;
- b) de a demonstra că au fost identificate pericolele de accident major și scenarii posibile de accidente majore și că au fost luate măsurile necesare pentru a se preveni astfel de accidente și pentru a se limita consecințele acestora asupra sănătății umane și asupra mediului;
- c) de a demonstra că au fost luate în considerare securitatea și fiabilitatea, adecvate în proiectarea, construcția, exploatarea și întreținerea oricărei instalații, zone de depozitare, echipamente și infrastructura aferente exploatării, care sunt legate de pericolele de accident major în interiorul amplasamentului;
- d) de a demonstra că planurile de urgență internă au fost elaborate și de a furniza informații care să permită întocmirea planului de urgență externă;
- e) de a furniza suficiente informații autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) și autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, pentru a permite luarea de decizii cu privire la localizarea sau dezvoltarea de noi activități în jurul amplasamentelor existente.
- (2) Raportul de securitate conține cel puțin datele și informațiile prevăzute în anexa nr. 3 și trebuie corelat cu cerințele din legislația subsecventă prezentei legi. Condițiile minime se detaliază în funcție de obiectiv și de solicitările autorităților competente care examinează documentația. Acesta indică numele organizațiilor relevante implicate în elaborarea raportului.
- (3) Operatorul transmite raportul de securitate la SRAPM în 3 exemplare, pe suport hârtie, precum și în format electronic, în următoarele termene:
- a) pentru amplasamentele noi, înainte de începerea construcției sau a exploatării, după caz, cu respectarea procedurii de evaluare a impactului asupra mediului, respectiv a procedurii de emitere a autorizației/autorizației integrate de mediu, potrivit prevederilor legislației specifice, sau cu 90 de zile înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase ca urmare a unor modificări ale instalațiilor ori activităților sale;
- b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, la data de 1 iunie 2016;
- c) pentru alte amplasamente, la un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.
- (4) Dispozițiile alin. (1) - (3) nu se aplică în cazul în care operatorul a trimis deja raportul de securitate către SRAPM potrivit cerințelor Hotărârii Guvernului nr. 804/2007, cu modificările și completările ulterioare, înainte de data intrării în vigoare a prezentei legi, iar informațiile cuprinse în raport sunt în conformitate cu prevederile alin. (1) și (2) și au rămas neschimbate. Pentru a asigura conformitatea cu prevederile alin. (1) și (2), operatorul trimite SRAPM, pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, părțile modificate ale raportului de securitate în forma agreată de autoritatea competentă prevăzută la art. 6 alin. (2), sub rezerva respectării termenelor prevăzute la alin. (3).
- (5) Fără a se aduce atingere prevederilor art. 11, operatorul revizuieste periodic, cel puțin o dată la 5 ani și actualizează, dacă este necesar, raportul de securitate. De asemenea, operatorul revizuieste și, dacă este necesar, actualizează raportul de securitate în urma unui accident major sau incident pe amplasamentul său și în orice alt moment, din proprie inițiativă ori la cererea autorității competente prevăzute la art. 6 alin. (2), în cazul în care acest lucru este justificat de date noi sau de cunoștințe tehnologice noi în domeniul securității, inclusiv cunoștințe care decurg din analiza unor accidente ori, pe cât posibil, a evenimentelor la limita de producere a unui accident, precum și de progresele în ceea ce privește cunoștințele legate de evaluarea pericolelor.
- (6) Raportul de securitate actualizat sau părțile actualizate ale acestuia se transmit la SRAPM în cel mult 15 zile de la actualizare.
- (7) Înainte ca operatorul să înceapă construcția sau exploatarea, după caz, sau în cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) și c) și la alin. (5), SRAPM, după consultarea în scris a ISUJ și CJGNM, într-un interval de timp stabilit de comun acord, dar care să nu depășească 12 luni de la primirea raportului, în funcție de complexitatea acestuia, comunică operatorului concluziile evaluării raportului de securitate și, după caz, potrivit prevederilor art. 19, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a amplasamentului în cauză.
- (8) Conținutul-cadru al raportului de securitate se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.
- (9) Raportul de securitate se elaborează de către persoane fizice sau juridice abilitate potrivit legii, în baza prevederilor art. 21 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2005 privind protecția

mediului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 265/2006, cu modificările și completările ulterioare.

SECȚIUNEA a 8-a

Modificarea unei instalații, a unui amplasament sau a unei zone de depozitare

ART. 11

(1) În cazul în care se aduc modificări unei instalații, unui amplasament, unei zone de depozitare sau a unui proces ori modificări ale naturii, clasificării sau a cantității substanțelor periculoase utilizate, care ar putea avea consecințe semnificative în cazul producerii unui accident major sau ar putea determina reclasificarea unui amplasament de nivel inferior ca amplasament de nivel superior ori viceversa, operatorul are obligația să revizuiască și să actualizeze dacă este necesar:

- a) notificarea, care va fi însoțită de fișele cu date de securitate;
- b) documentul ce reprezintă PPAM și sistemul de management al securității, potrivit informațiilor prevăzute în anexele nr. 2 și 4;
- c) raportul de securitate, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 3;
- d) planul de urgență internă, potrivit informațiilor prevăzute în anexa nr. 5.

(2) Operatorul are obligația să informeze SRAPM, iar în cazul planului de urgență internă, ISUJ, cu privire la detaliile respectivelor actualizări și să transmită documentele actualizate prevăzute la alin. (1), pe suport hârtie, în 3 exemplare, și în format electronic, înainte de realizarea modificărilor.

(3) Orice modificare la care se face referire în alin. (1) are loc după validarea de către autoritățile competente definite la art. 6 alin. (2) a documentelor prezentate SRAPM conform alin. (2).

SECȚIUNEA a 9-a

Planurile de urgență

ART. 12

(1) Pentru toate amplasamentele de nivel superior, operatorul are următoarele obligații:

a) elaborarea unui plan de urgență internă care să cuprindă măsurile ce trebuie aplicate în interiorul amplasamentului;

b) furnizarea ISUJ a informațiilor necesare pentru a permite elaborarea planului de urgență externă.

(2) În termen de 180 de zile de la data primirii de la operator a informațiilor necesare, în temeiul prevederilor alin. (1) lit. b), ISUJ, cu sprijinul autorității administrației publice locale care are atribuții în gestionarea situațiilor de urgență pe teritoriul căreia se află amplasamentul, elaborează un plan de urgență externă pentru măsurile care trebuie luate în exteriorul amplasamentului.

(3) Operatorul se conformează obligațiilor prevăzute la alin. (1), în următoarele termene:

a) pentru amplasamentele noi, cu 90 de zile anterior începerii exploatării acestora sau înainte de schimbarea ce determină o modificare a inventarului de substanțe periculoase;

b) pentru amplasamentele de nivel superior existente, până la data de 1 iunie 2016, cu excepția cazului în care planul de urgență internă întocmit în temeiul legislației în vigoare înainte de această dată și informațiile conținute în acesta, precum și informațiile prevăzute la alin. (1) lit. b) sunt în conformitate cu dispozițiile prezentului articol și au rămas neschimbate;

c) pentru alte amplasamente, în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi și de la care se aplică amplasamentului în cauză.

(4) Planurile de urgență se stabilesc cu următoarele obiective:

a) controlul și limitarea efectelor incidentelor astfel încât să se minimizeze efectele și să se limiteze daunele asupra sănătății populației, mediului și proprietății;

b) implementarea măsurilor necesare pentru protecția sănătății umane și a mediului împotriva efectelor accidentelor majore;

c) comunicarea informațiilor necesare către publicul și serviciile sau autoritățile implicate din zona respectivă;

d) asigurarea refacerii ecologice și curățarea zonei afectate în urma unui accident major.

Planurile de urgență trebuie să cuprindă informațiile prevăzute în anexa nr. 5.

(5) La elaborarea și actualizarea planului de urgență internă operatorul este obligat să consulte personalul care lucrează în cadrul amplasamentului, inclusiv personalul subcontractat pentru diferite servicii pe termen lung, relevant din punctul de vedere al securității amplasamentului.

(6) ISUJ pune din timp la dispoziția publicului interesat planurile de urgență externă atunci când acestea sunt elaborate sau modificate substanțial, înainte de a fi aprobate, astfel încât publicul să aibă posibilitatea să își exprime opinia cu privire la aceste planuri.

(7) Planurile de urgență internă și externă sunt revizuite și testate periodic, la intervale de cel mult 3 ani și, unde este necesar, actualizate de operator și, respectiv, de ISUJ. Revizuirea are în vedere modificările care au loc în cadrul amplasamentelor respective sau în serviciile de urgență implicate, noile cunoștințe tehnice, precum și noile cunoștințe privind intervenția în caz de accidente majore.

(8) Planurile de urgență se pun în aplicare imediat de operator și, dacă este necesar, de ISUJ, în următoarele situații:

a) când survine un accident major; sau

b) când survine un eveniment necontrolat, care poate, prin natura sa, să conducă la un accident major.

(9) În baza informațiilor conținute în raportul de securitate, ISUJ poate decide, motivat, cu acordul IGSU, că pentru anumite amplasamente nu este necesar să se elaboreze planul de urgență externă prevăzut la alin. (1) lit. b).

(10) În cadrul planurilor de urgență externă, IGSU se asigură că, acolo unde este cazul, se ia în considerare necesitatea întăririi cooperării în ceea ce privește asistența în domeniul protecției civile, cu statele vecine, în caz de accidente majore.

(11) Planurile de urgență se elaborează și se testează potrivit normelor metodologice elaborate de IGSU și aprobate prin ordin al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 10-a

Amenajarea teritoriului

ART. 13

(1) Autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, în colaborare cu autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2), se asigură că obiectivele de prevenire a accidentelor majore și de limitare a consecințelor unor astfel de accidente pentru sănătatea umană și pentru mediu sunt incluse în cadrul politicilor de amenajare a teritoriului sau al altor politici relevante. În acest scop, aceste autorități efectuează controale privind:

a) poziționarea noilor amplasamente;

b) modificările aduse amplasamentelor existente cărora le sunt aplicabile prevederile art. 11;

c) noi proiecte de dezvoltare, inclusiv căi de transport, locații de uz public și zone rezidențiale aflate în vecinătatea amplasamentelor, unde stabilirea de amplasamente sau dezvoltările pot genera ori crește riscul ori agrava consecințele unui accident major.

(2) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2), în colaborare cu autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, se asigură că politicile de dezvoltare și amenajare a teritoriului sau alte politici relevante și procedurile de punere în aplicare a acestora prevăd pe termen lung necesitatea:

a) menținerii unor distanțe de siguranță adecvate, între amplasamentele care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, și zonele rezidențiale, clădirile și zonele frecventate de public, zonele de agrement și, în măsura în care este posibil, căile de transport importante;

b) protejării ariilor naturale deosebit de vulnerabile sau de interes natural deosebit, aflate în apropierea amplasamentelor, atunci când este necesar, prin distanțe de siguranță adecvate ori alte măsuri corespunzătoare;

c) luării unor măsuri tehnice suplimentare, în cazul amplasamentelor existente, potrivit prevederilor art. 5, pentru a nu crește riscurile pentru sănătatea umană și pentru mediu.

(3) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2), în colaborare cu autoritățile administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, inițiază proceduri de consultare adecvate pentru a facilita punerea în aplicare a politicilor stabilite la alin. (1). În acest sens, operatorii amplasamentelor au obligația să furnizeze autorităților prevăzute mai sus informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, precum și recomandările tehnice cu privire la aceste riscuri, fie de la caz la caz, fie la nivel general, atunci când se iau decizii.

(4) Operatorii amplasamentelor de nivel inferior furnizează, la cererea autorităților competente prevăzute la art. 6 alin. (2) și a autorităților administrației publice responsabile cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul, informații suficiente cu privire la riscurile pe care le presupune amplasamentul, acestea fiind necesare în scopul amenajării teritoriului.

(5) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) - (4) se aplică fără a aduce atingere dispozițiilor Hotărârii Guvernului nr. 445/2009 privind evaluarea impactului anumitor proiecte publice și private asupra mediului, cu modificările și completările ulterioare și ale Hotărârii Guvernului nr. 1.076/2004 privind stabilirea procedurii de realizare a evaluării de mediu pentru planuri și programe, cu modificările ulterioare.

(6) Metodologia pentru stabilirea distanțelor adecvate în activitățile de amenajare a teritoriului și urbanism din jurul amplasamentelor care se încadrează în prevederile prezentei legi se aprobă prin ordin comun al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 11-a

Informarea publicului

ART. 14

(1) Operatorul are obligația ca informațiile prevăzute în anexa nr. 6 să fie puse în permanență la dispoziția publicului, inclusiv în format electronic pe propria pagină de internet. Informațiile se actualizează, atunci când este necesar, inclusiv în cazul modificărilor prevăzute la art. 11.

(2) Pentru amplasamentele de nivel superior, operatorul are obligația:

a) să informeze periodic și în forma cea mai adecvată toate persoanele care ar putea fi afectate de un accident major, fără ca acestea să solicite acest lucru, cu informații clare, suficiente și inteligibile privind măsurile de securitate și conduita obligatorie în caz de accident major;

b) să pună la dispoziția publicului, la cerere, raportul de securitate, iar în cazul aplicării prevederilor art. 22 alin. (3), să pună la dispoziția acestuia un raport modificat, sub forma unui rezumat fără caracter tehnic, care include cel puțin informații generale privind pericolele de accident major și efectele potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului în caz de accident major;

c) să pună la dispoziția publicului, la cerere, inventarul substanțelor periculoase, în conformitate cu prevederile art. 22 alin. (3).

(3) Informațiile care urmează să fie furnizate în temeiul prevederilor alin. (2) lit. a) includ cel puțin informațiile prevăzute în anexa nr. 6. Aceste informații sunt, de asemenea, furnizate tuturor administratorilor sau proprietarilor construcțiilor și zonelor de utilitate publică, inclusiv școli și spitale, și tuturor amplasamentelor învecinate, în cazul amplasamentelor care intră sub incidența prevederilor art. 9.

(4) Operatorul are obligația să furnizeze informațiile, cel puțin o dată la 5 ani, să le revizuiască periodic și, atunci când este necesar, să le actualizeze, inclusiv în cazul unor modificări care intră sub incidența prevederilor art. 11.

(5) În ceea ce privește posibilitatea producerii unui accident major cu efecte transfrontaliere provenind de la un amplasament de nivel superior, IGSU furnizează informații suficiente statelor învecinate care ar putea fi afectate, astfel încât prevederile art. 12, 13 și ale prezentului articol să poată fi folosite, acolo unde sunt aplicabile, de către statele care ar putea fi afectate.

(6) În cazurile în care IGSU decide că un amplasament aflat în apropierea teritoriului altui stat nu prezintă pericol de accident major în afara perimetrului său în contextul prevederilor art. 12 alin. (9) și, din acest motiv, nu este necesară elaborarea unui plan de urgență externă prevăzut la art. 12 alin. (1), informează în acest sens autoritățile similare din statul membru vecin cu privire la decizia luată și motivarea acesteia.

SECȚIUNEA a 12-a

Consultarea publicului și participarea la procesul decizional

ART. 15

(1) Autoritatea competentă pentru protecția mediului responsabilă cu emiterea actelor de reglementare, în colaborare cu autoritatea administrației publice responsabilă cu amenajarea teritoriului și cu urbanismul de la nivel local, ia măsurile prevăzute de legislația în vigoare pentru a oferi, din timp, publicului interesat posibilitatea să își exprime opinia cu privire la proiectele individuale specifice privind:

a) planificarea de noi amplasamente, prevăzută la art. 13;

b) modificarea semnificativă a amplasamentelor prevăzută la art. 11, în cazul în care aceste modificări sunt supuse obligațiilor prevăzute la art. 13;

c) noile amenajări în apropierea imediată a amplasamentelor în cazul în care acestea pot crește riscul sau agrava consecințele unui accident major, potrivit prevederilor art. 13.

(2) În ceea ce privește proiectele individuale specifice prevăzute la alin. (1), publicul este informat prin anunțuri publice sau prin alte mijloace adecvate, inclusiv prin mijloace electronice, dacă sunt disponibile, la începutul procedurii de adoptare a unei decizii ori, cel mai târziu, de îndată ce informațiile pot fi furnizate în mod rezonabil, cu privire la următoarele aspecte:

a) obiectul proiectului specific;

b) dacă este cazul, faptul că un proiect face obiectul unei evaluări de impact asupra mediului la nivel național sau transfrontalier ori al consultărilor între statele membre în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (5);

c) detalii privind autoritatea responsabilă cu luarea deciziei, de la care pot fi obținute informații relevante, și căreia îi pot fi prezentate observații sau întrebări și detalii privind termenele pentru transmiterea acestora;

d) natura posibilelor decizii sau, în cazul în care există o decizie, proiectul acesteia;

e) precizarea orelor și a locurilor în care sau a mijloacelor prin care vor fi oferite informațiile relevante;

f) detalii privind modalitățile de participare și consultare a publicului, realizate în temeiul alin. (8).

(3) În ceea ce privește proiectele individuale specifice prevăzute la alin. (1), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că următoarele elemente sunt puse la dispoziția publicului interesat, în termenele legale stipulate în procedurile de reglementare:

a) principalele rapoarte și recomandări adresate autorității competente pentru protecția mediului la momentul în care publicul interesat a fost informat în conformitate cu alin. (2), potrivit prevederilor legislației naționale;

b) alte informații decât cele cuprinse în prezentul alineat, care sunt relevante pentru decizia adoptată și care devin disponibile numai după ce publicul interesat a fost informat, potrivit prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 878/2005 privind accesul publicului la informația privind mediul, cu modificările ulterioare.

(4) Autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicul interesat beneficiază de dreptul de a formula observații și opinii înainte de adoptarea unei decizii cu privire la un proiect individual, astfel cum prevede alin. (1), și că rezultatele consultărilor desfășurate în temeiul respectivului alineat sunt luate în considerare, în mod corespunzător, în adoptarea unei decizii.

(5) Atunci când sunt luate deciziile relevante, autoritatea competentă pentru protecția mediului pune la dispoziția publicului:

a) conținutul deciziei și motivele pe care se bazează, inclusiv orice actualizări ulterioare;

b) rezultatele consultărilor organizate înainte de adoptarea deciziei și o explicație a modului în care acestea au fost luate în considerare în decizia respectivă.

(6) La stabilirea de planuri sau programe legate de aspectele prevăzute la alin. (1) lit. a) sau c), autoritatea competentă pentru protecția mediului se asigură că publicului i se oferă din timp posibilități efective de a participa la pregătirea și modificarea sau revizuirea acestora, prin utilizarea procedurilor stabilite de dispozițiile art. 4 și 5 din Hotărârea Guvernului nr. 564/2006 privind cadrul de realizare a participării publicului la elaborarea anumitor planuri și programe în legătură cu mediul. Autoritatea competentă pentru protecția mediului identifică publicul îndreptățit să participe în sensul prezentului alineat, inclusiv organizațiile neguvernamentale relevante care îndeplinesc condițiile impuse în legislația națională, precum cele care promovează protecția mediului.

(7) Prevederile alin. (6) nu se aplică planurilor și programelor pentru care o procedură de participare a publicului se realizează în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 1.076/2004, cu modificările ulterioare.

(8) Modalitățile de informare și consultare a publicului interesat sunt cele prevăzute în Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare.

SECȚIUNEA a 13-a

Informațiile care trebuie furnizate de către operator și acțiunile care trebuie întreprinse în urma producerii unui accident major

ART. 16

(1) În cazul producerii unui accident major, operatorul are obligația să ia următoarele măsuri:

a) să informeze imediat ISUJ privind producerea accidentului;

b) să ofere ISUJ, imediat ce acestea devin disponibile, dar nu mai târziu de două ore de la producerea accidentului, următoarele informații referitoare la: circumstanțele accidentului, substanțele periculoase

implicate, datele disponibile pentru evaluarea efectelor accidentului asupra sănătății umane, asupra mediului și proprietății și măsurile de urgență adoptate;

c) să informeze autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) cu privire la măsurile avute în vedere pentru atenuarea efectelor pe termen mediu și lung ale accidentului, precum și pentru prevenirea repetării unui astfel de accident;

d) să actualizeze informațiile furnizate dacă cercetările ulterioare fac cunoscute date suplimentare care modifică informațiile inițiale sau concluziile stabilite.

(2) ISUJ, la primirea informațiilor furnizate de către operator în temeiul alin. (1) lit. a) și b), informează toate celelalte autorități competente prevăzute la art. 6 alin. (2).

(3) Procedura de notificare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, produse inclusiv în context transfrontalier, se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 14-a

Acțiunile care trebuie întreprinse de autoritățile competente în urma producerii unui accident major

ART. 17

(1) În urma producerii unui accident major, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) au următoarele obligații:

a) să se asigure că s-au luat toate măsurile urgente, care s-ar putea dovedi necesare, pe termen mediu și lung;

b) să colecteze, prin inspecție, investigație sau prin alte mijloace adecvate, informațiile necesare pentru o analiză completă a aspectelor tehnice, organizaționale și manageriale ale accidentului;

c) să se asigure că operatorul a luat toate măsurile necesare de remediere;

d) să facă recomandări cu privire la măsurile preventive viitoare;

e) să informeze persoanele care ar putea fi afectate cu privire la accidentul care a avut loc și, atunci când este cazul, cu privire la măsurile luate pentru atenuarea consecințelor acestuia;

f) să informeze în cel mai scurt timp autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1) cu privire la producerea accidentului.

(2) Procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 15-a

Informații care trebuie furnizate de către statele membre în urma producerii unui accident major

ART. 18

(1) În scopul prevenirii și limitării consecințelor accidentelor majore, IGSU informează Comisia Europeană asupra accidentelor majore produse pe teritoriul național, care îndeplinesc criteriile prevăzute în anexa nr. 7. Informarea cuprinde următoarele detalii:

a) statul membru, numele și adresa autorității responsabile pentru elaborarea raportului;

b) data, ora și locul producerii accidentului major, incluzând numele complet al operatorului și adresa amplasamentului implicat;

c) o descriere succintă a circumstanțelor în care s-a produs accidentul, incluzând substanțele periculoase implicate și efectele imediate asupra sănătății populației și mediului;

d) o descriere succintă a măsurilor de urgență întreprinse și a măsurilor de precauție imediate necesare pentru a preveni repetarea accidentului;

e) rezultatele analizei și recomandările IGSU.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) se pun la dispoziția Comisiei Europene de îndată ce este posibil din punct de vedere practic și cel târziu în decurs de un an de la data accidentului, prin utilizarea bazei de date prevăzute la art. 21 alin. (4). Dacă în acest termen pot fi furnizate numai informații preliminare, potrivit prevederilor alin. (1) lit. e), pentru introducerea în baza de date, informațiile sunt actualizate odată ce rezultatele unei analize mai aprofundate și noi recomandări sunt disponibile.

(3) Raportarea informațiilor prevăzute la alin. (1) lit. e) poate fi amânată pentru a permite finalizarea procedurilor judiciare în cazul în care o astfel de raportare ar putea afecta acele proceduri.

(4) IGSU furnizează Comisiei Europene numele și adresa oricărei instituții/organizații, care ar putea deține informații relevante asupra accidentelor majore și care este în măsură să asigure consultanță autorităților competente din alte state care trebuie să intervină în eventualitatea unui astfel de accident.

SECȚIUNEA a 16-a **Interzicerea utilizării**

ART. 19

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) interzic utilizarea sau punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea, dacă măsurile luate de operator pentru prevenirea sau atenuarea accidentelor majore prezintă deficiențe grave. În acest sens, se iau în considerare, între altele, deficiențele grave în desfășurarea acțiunilor necesare identificate în raportul de inspecție.

(2) Autoritățile competente prevăzute la alin. (1) pot interzice utilizarea ori punerea în funcțiune a oricărui amplasament, instalații sau zone de depozitare ori a oricărei părți din acestea, dacă operatorul nu a înaintat, în termenul stabilit: notificarea, documentul privind politica de prevenire a accidentelor majore, raportul de securitate sau alte informații solicitate potrivit prevederilor prezentei legi.

(3) Operatorii au dreptul să conteste decizia de interdicție. Contestația se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, cu respectarea prevederilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, și fără a aduce atingere altor prevederi legale.

(4) Procedura de interzicere a utilizării sau punerii în funcțiune a unui amplasament, instalații ori zone de depozitare sau a oricărei părți din acestea se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 17-a **Inspecții**

ART. 20

(1) Autoritățile competente cu atribuții de inspecție, respectiv CJGNM și ISUJ organizează un sistem de inspecții adaptat tipului de amplasament în cauză, indiferent de primirea raportului de securitate sau a oricărei altei documentații înaintate de operator.

(2) Numărul inspecțiilor efectuate trebuie să asigure o examinare planificată și sistematică a sistemelor tehnice, organizaționale sau manageriale utilizate în cadrul amplasamentului, complexitatea acestuia și cantitățile de substanțe existente, astfel încât să se asigure în special că:

a) operatorul poate demonstra că a luat măsuri adecvate, în legătură cu diversele activități din cadrul amplasamentului, pentru a preveni accidentele majore;

b) operatorul poate demonstra că a asigurat mijloacele adecvate pentru limitarea consecințelor accidentelor majore, în interiorul amplasamentului și în afara acestuia;

c) datele și informațiile cuprinse în raportul de securitate sau în orice alt document înaintat reflectă în mod corespunzător condițiile din cadrul amplasamentului;

d) informațiile sunt puse la dispoziția publicului potrivit prevederilor art. 14.

(3) CJGNM și ISUJ elaborează anual un plan comun de inspecții pentru amplasamentele încadrate sub incidența prevederilor prezentei legi. Planul este revizuit periodic și, dacă este cazul, actualizat.

(4) Fiecare plan de inspecții include următoarele elemente:

a) o evaluare generală a problemelor de securitate relevante;

b) zona geografică acoperită de planul de inspecții;

c) o listă a amplasamentelor incluse în plan;

d) o listă a grupurilor de amplasamente, cu posibile efecte domino, conform dispozițiilor art. 9;

e) o listă a amplasamentelor, în cazul în care anumite surse externe de risc sau de pericol ar putea crește riscul ori consecințele unui accident major;

f) procedurile pentru inspecțiile planificate, inclusiv programele pentru astfel de inspecții în conformitate cu prevederile alin. (3);

g) procedurile aplicabile inspecțiilor excepționale în conformitate cu prevederile alin. (7);

h) dispoziții privind cooperarea între diferitele autorități cu atribuții de inspecție.

(5) Pe baza planurilor de inspecție prevăzute la alin. (3), autoritățile competente prevăzute la alin. (1) întocmesc în mod sistematic programe de inspecții planificate pentru toate amplasamentele, inclusiv

frecvența vizitelor la fața locului pentru diversele tipuri de amplasamente. Perioada dintre două vizite consecutive la fața locului nu depășește un an pentru amplasamentele de nivel superior și 3 ani pentru amplasamentele de nivel inferior, cu excepția cazului în care autoritatea competentă a întocmit un program de inspecție bazat pe o evaluare sistematică a pericolelor de accidente majore în cadrul amplasamentelor vizate.

(6) Pentru stabilirea frecvenței inspecțiilor se realizează o evaluare sistematică a pericolelor din amplasamentele în cauză care se bazează, cel puțin, pe următoarele criterii:

- a) impactul potențial al amplasamentelor în cauză asupra sănătății umane și a mediului;
 - b) măsura în care cerințele prezentei legi au fost respectate;
 - c) numărul de incidente/accidente înregistrate anterior pe amplasament. Dacă este cazul, se iau în considerare constatările relevante ale inspecțiilor efectuate în temeiul altor acte normative în vigoare.
- (7) Pentru investigarea sesizărilor privind deficiențele grave, a accidentelor grave și evenimentelor la limita de producere a unui accident, a incidentelor sau cazurilor de neconformitate, se desfășoară inspecții neplanificate de către autoritățile prevăzute la alin. (1), cât mai curând posibil de la data primirii acestor informații.

(8) În termen de cel mult 4 luni de la data realizării fiecărei inspecții, autoritățile competente prevăzute la alin. (1) comunică operatorului concluziile inspecției, precum și toate acțiunile necesare identificate, dacă acestea nu au fost dispuse până la această dată.

(9) După primirea comunicării concluziilor inspecției, pentru fiecare acțiune prevăzută, operatorul, de comun acord cu autoritățile competente prevăzute la alin. (1), stabilește un calendar pentru punerea în practică a tuturor acestor acțiuni identificate și notifică acestora realizarea fiecărei acțiuni.

(10) Dacă în cadrul realizării unei inspecții se identifică un caz important de neconformitate cu dispozițiile prezentei legi, se efectuează o inspecție suplimentară, în termen de maximum 6 luni.

(11) În situația în care este posibil, inspecțiile se coordonează și se combină cu alte inspecții efectuate în temeiul altor acte normative în vigoare, acolo unde este cazul.

(12) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 furnizează informații privind mecanismele și instrumentele necesare schimbului de experiență și pentru consolidarea cunoștințelor și participă la astfel de mecanisme la nivelul Uniunii Europene.

(13) Operatorii au obligația să furnizeze autorităților competente prevăzute la alin. (1) întreaga asistență necesară pentru efectuarea inspecției și obținerea oricărei informații necesare, în special pentru a permite acestora o evaluare completă a posibilității producerii unui accident major și determinarea măsurii în care este posibil să crească probabilitatea producerii unor accidente majore sau al agravării acestora, pregătirea unui plan de urgență externă și luarea în considerare a substanțelor care, datorită caracteristicilor lor fizice, condițiilor speciale sau localizării lor, ar putea impune atenție suplimentară, în scopul respectării prevederilor prezentei legi.

(14) Modul de planificare, organizare, pregătire și desfășurare a inspecțiilor pe amplasamentele care se supun prevederilor prezentei legi se aprobă prin ordin comun al ministrului mediului, apelor și pădurilor și al ministrului afacerilor interne.

SECȚIUNEA a 18-a

Sistemul și schimbul de informații

ART. 21

(1) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1) participă la schimburile de informații organizate de Comisia Europeană cu privire la experiența acumulată în domeniul prevenirii accidentelor majore și al limitării consecințelor acestora. Aceste informații vizează în special aplicarea măsurilor prevăzute în prezenta lege.

(2) Până la data de 30 septembrie 2019 și ulterior, la fiecare 4 ani, IGSU transmite Comisiei Europene un raport întocmit în colaborare cu celelalte autorități competente de la nivel central, privind punerea în aplicare a prevederilor prezentei legi, în conformitate cu decizia Comisiei Europene.

(3) Pentru amplasamentele care intră sub incidența prevederilor prezentei legi, IGSU transmite Comisiei Europene informații prelucrate în colaborare cu celelalte autorități competente la nivel central, care trebuie să conțină cel puțin următoarele:

- a) numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului în cauză;
- b) activitatea sau activitățile desfășurate în cadrul amplasamentului.

(4) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1) stabilesc persoane desemnate care să acceseze bazele de date dezvoltate de Comisia Europeană referitoare la amplasamentele ce se supun prezentei legi, precum și accidentele majore care au avut loc. În vederea obținerii accesului la aceste baze de date, lista cu persoanele desemnate din cadrul autorităților competente se întocmește, se actualizează periodic și se transmite de IGSU Comisiei Europene.

(5) În vederea asigurării comunicării cu Comisia Europeană, autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (1) dezvoltă baze de date comune care să cuprindă informații referitoare la amplasamentele ce se supun prevederilor prezentei legi, precum și incidentele și accidentele majore care au avut loc pe teritoriul național.

SECȚIUNEA a 19-a

Accesul la informații și confidențialitatea

ART. 22

(1) În scopul asigurării transparenței, autoritatea competentă pentru protecția mediului are obligația de a pune la dispoziția oricărei persoane fizice sau juridice care solicită acest lucru toate informațiile primite în baza prevederilor acestei legi și în conformitate cu Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare.

(2) Divulgarea oricăror informații cerute în temeiul prevederilor prezentei legi, inclusiv în baza prevederilor art. 14, poate fi refuzată sau restricționată de către autoritatea competentă pentru protecția mediului, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de dispozițiile art. 11 - 15 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare.

(3) Divulgarea informațiilor complete prevăzute de dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. b) și c) deținute de către autoritatea competentă pentru protecția mediului poate fi refuzată de către aceasta, fără a aduce atingere alin. (2), în cazul în care operatorul a solicitat să nu se divulge anumite părți ale raportului de securitate sau inventarul substanțelor periculoase în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 11 - 15 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare. Autoritatea competentă pentru protecția mediului poate decide, de asemenea, din aceleași motive, nedivulgarea anumitor părți ale raportului sau inventarului substanțelor periculoase. În astfel de cazuri și cu aprobarea autorității respective, operatorul furnizează autorității competente un raport sau un inventar modificat, care exclude aceste părți.

SECȚIUNEA a 20-a

Accesul la justiție

ART. 23

Autoritatea competentă se asigură că:

a) orice persoană care solicită informații în conformitate cu dispozițiile art. 14 alin. (2) lit. b) sau c) sau cu art. 22 alin. (1) poate să obțină o revizuire, potrivit prevederilor art. 16 - 19 din Hotărârea Guvernului nr. 878/2005, cu modificările ulterioare, a actelor sau a omisiunilor unei autorități competente în legătură cu o astfel de solicitare;

b) în cadrul sistemului juridic național, publicul interesat are acces la procedurile de atac stabilite de dispozițiile art. 24 din Hotărârea Guvernului nr. 445/2009, cu modificările și completările ulterioare, pentru cazuri care fac obiectul dispozițiilor art. 15 alin. (1).

SECȚIUNEA a 21-a

Sanțiuni

ART. 24

(1) Constituie contravenții următoarele fapte săvârșite de operator și se sancționează după cum urmează:

a) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 8 alin. (2), art. 10 alin. (3) - (6), art. 11 alin. (2), art. 12 alin. (3), art. 14 alin. (4), precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a activităților care prezintă pericole de accident major, elaborată în conformitate cu dispozițiile art. 7 alin. (3), și nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinului comun prevăzut la art. 8 alin. (7), cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei;

b) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (6) și (7), art. 9 alin. (3), art. 12 alin. (5), art. 13 alin. (4) și ale art. 14 alin. (1) și (3), cu amendă de la 10.000 lei la 30.000 lei;

c) nerespectarea dispozițiilor art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (5) și (6), art. 11 alin. (1), art. 12 alin. (7) și ale art. 14 alin. (2), cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei;

d) nerespectarea dispozițiilor art. 8 alin. (1), art. 10 alin. (1) și (2), art. 12 alin. (1), precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin potrivit prevederilor ordinelor comune prevăzute la art. 10 alin. (8) și art. 12 alin. (11), cu amendă de la 50.000 lei la 100.000 lei;

e) nerespectarea dispozițiilor art. 11 alin. (3), art. 12 alin. (8), art. 16 alin. (1), art. 20 alin. (13), precum și nerespectarea obligațiilor ce îi revin în conformitate cu procedura de notificare a accidentelor majore, elaborată în conformitate cu art. 16 alin. (3), prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 70.000 lei la 150.000 lei;

f) nerespectarea dispozițiilor art. 7 alin. (1) și (2), prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, cu amendă de la 200.000 lei la 500.000 lei.

(2) Constatarea și aplicarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se fac de către personalul împuternicit din cadrul CJGNM și ISUJ. Pentru nerespectarea prevederilor art. 12 și 16, constatarea și aplicarea contravențiilor se fac doar de către ISUJ.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale și tranzitorii

ART. 25

Anexele nr. 1 - 7 fac parte integrantă din prezenta lege și se actualizează în scopul adaptării la progresele tehnice, prin hotărâre a Guvernului.

ART. 26

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Hotărârea Guvernului nr. 804/2007 privind controlul asupra pericolelor de accident major în care sunt implicate substanțe periculoase, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 8 august 2007, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

(2) Procedurile și normele metodologice privind evaluarea raportului de securitate privind activitățile care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind elaborarea planurilor de urgență în caz de accidente în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedura de inspecție pentru amplasamentele care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedurile de notificare a activităților care prezintă pericole de producere a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase și, respectiv, a accidentelor majore produse, privind organizarea și funcționarea secretariatelor de risc privind controlul activităților care prezintă pericole de accidente majore în care sunt implicate substanțe periculoase, privind procedura de investigare a accidentelor majore în care sunt implicate substanțe periculoase, aprobate prin ordin și aflate în vigoare la momentul intrării în vigoare a prezentei legi, își vor produce efecte până la elaborarea și aprobarea, prin hotărâre a Guvernului sau prin ordin, după caz, a noilor proceduri și norme metodologice prevăzute de prezenta lege.

(3) Actele normative prevăzute la art. 8 alin. (7), art. 10 alin. (8), art. 13 alin. (6), art. 19 alin. (4) și art. 20 alin. (14) se elaborează în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

(4) Autoritățile competente prevăzute la art. 6 alin. (2) elaborează proceduri de evaluare a documentelor prevăzute la art. 7, 8, 10 și 12, care se aprobă prin decizie a conducătorilor Agenției Naționale pentru Protecția Mediului, Gărzii Naționale de Mediu și ai IGSU.

*

Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2012/18/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 iulie 2012 privind controlul pericolelor de accidente majore care implică substanțe periculoase, de

modificare și ulterior de abrogare a Directivei 96/82/CE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 197 din 24 iulie 2012.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALERIU-ȘTEFAN ZGONEA

PREȘEDINTELE SENATULUI
CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON POPESCU-TĂRICEANU

București, 11 aprilie 2016.
 Nr. 59.

ANEXA 1

SUBSTANȚE PERICULOASE

Substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol prevăzute în lista din coloana 1 de la partea 1 a prezentei anexe fac obiectul cantităților relevante pentru încadrare, stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 1.

În situația în care o substanță periculoasă intră sub incidența părții 1 din prezenta anexă și este de asemenea menționată în lista din partea 2, sunt aplicabile cantitățile relevante pentru încadrare, stabilite în coloanele 2 și 3 din partea 2.

PARTEA 1

Categorii de substanțe periculoase

Prezenta parte include toate substanțele periculoase care intră sub incidența categoriilor de pericol enumerate în coloana 1:

Coloana 1	Coloana 2	Coloana 3
Categoriile de pericol în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008	Cantitățile relevante (tone) de	
	substanțe periculoase astfel cum sunt menționate la art. 3 pct. 21 pentru încadrarea amplasamentelor de	
	nivel inferior	nivel superior
Secțiunea "H" - PERICOLE PENTRU SĂNĂTATE		
H1 TOXICITATE ACUTĂ categoria 1, toate căile de expunere	5	20
H2 TOXICITATE ACUTĂ Categoria 2, toate căile de expunere	50	200
Categoria 3, căi de expunere - prin inhalare (a se vedea nota 7)		
H3 STOT TOXICITATE ASUPRA UNUI ORGAN-ȚINTĂ SPECIFIC -	50	200

EXPUNERE SINGULARĂ STOT SE categoria 1			
Secțiunea "P" - PERICOLE FIZICE			
P1a EXPLOZIVI (a se vedea nota 8)	10	50	
- Explozivi instabili; sau			
- Explozivi, diviziunea 1.1, 1.2, 1.3, 1.5 sau 1.6; sau			
- Substanțe sau amestecuri având proprietăți explozive în			
conformitate cu metoda A.14 din			
Regulamentul (CE) nr. 440/2008 (a se vedea nota 9) și			
care nu fac parte din clasele de pericol peroxizi			
organici sau substanțe și amestecuri autoreactive			
P1b EXPLOZIVI (a se vedea nota 8)	50	200	
Explozivi, diviziunea 1.4 (a se vedea nota 10)			
P2 GAZE INFLAMABILE	10	50	
Gaze inflamabile, categoria 1 sau 2			
P3a AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea nota 11.1)		150	500
Aerosoli "inflamabili" categoria 1 sau 2, care conțin	(net)	(net)	
gaze inflamabile categoria 1 sau 2 ori lichide			
inflamabile categoria 1			
P3b AEROSOLI INFLAMABILI (a se vedea nota 11.1)		5.000	50.000
Aerosoli "inflamabili" categoria 1 sau 2, care nu conțin	(net)	(net)	
gaze inflamabile categoria 1 sau 2 ori lichide			
inflamabile categoria 1 (a se vedea nota 11.2)			
P4 GAZE OXIDANTE	50	200	
Gaze oxidante, categoria 1			
P5a LICHIDE INFLAMABILE	10	50	
- Lichide inflamabile, categoria 1; sau			
- Lichide inflamabile categoria 2 sau 3 menținute la o			
temperatură superioară punctului de fierbere; sau			
- Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$, menținute			
la o temperatură superioară punctului lor de fierbere (a			
se vedea nota 12)			
P5b LICHIDE INFLAMABILE	50	200	
- Lichide inflamabile de categoria 2 sau 3 în cazul			
căror anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune			
înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de			
accidente majore; sau			
- Alte lichide cu punct de aprindere $\leq 60^{\circ}\text{C}$ în cazul			
căror anumite condiții de procesare, cum ar fi presiune			
înaltă sau temperatură ridicată, pot crea pericole de			
accidente majore (a se vedea nota 12)			
P5c LICHIDE INFLAMABILE	5.000	50.000	
Lichide inflamabile, categoria 2 sau 3, care nu sunt			
incluse în P5a și P5b			
P6a SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE și PEROXIZI	10	50	
ORGANICI			

Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul A sau B, sau peroxizi organici, tipul A sau B			
P6b SUBSTANȚE ȘI AMESTECURI AUTOREACTIVE și PEROXIZI ORGANICI	50	200	
Substanțe și amestecuri autoreactive, tipul C, D, E sau F, ori peroxizi organici, tipul C, D, E sau F			
P7 LICHIDE ȘI SOLIDE PIROFORICE	50	200	
Lichide piroforice, categoria 1			
Solide piroforice, categoria 1			
P8 LICHIDE ȘI SOLIDE OXIDANTE	50	200	
Lichide oxidante, categoria 1, 2 sau 3; ori			
Solide oxidante, categoria 1, 2 sau 3			
Secțiunea "E" - PERICOLE PENTRU MEDIU			
E1 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria acut 1 sau cronic 1	100	200	
E2 Periculoase pentru mediul acvatic în categoria cronic 2	200	500	
Secțiunea "O" - ALTE PERICOLE			
O1 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH014	100	500	
O2 Substanțe și amestecuri care în contact cu apa emit gaze inflamabile, categoria 1	100	500	
O3 Substanțe sau amestecuri cu frază de pericol EUH029	50	200	

PARTEA 2

Denumirea substanțelor periculoase

Coloana 1	Numărul	Coloana 2	Coloana 3
			CAS*1)
	Cantitățile relevante (în tone)		
Substanțe periculoase		pentru încadrarea amplasamentelor de	ale substanțelor
	nivel inferior	nivel superior	
1. Azotat de amoniu (a se vedea nota 13)	-	5.000	10.000
2. Azotat de amoniu (a se vedea nota 14)	-	1.250	5.000
3. Azotat de amoniu (a se vedea nota 15)	-	350	2.500
4. Azotat de amoniu (a se vedea nota 16)	-	10	50

5. Azotat de potasiu (a se vedea nota 17)	-	5.000	10.000		
6. Azotat de potasiu (a se vedea nota 18)	-	1.250	5.000		
7. Pentaoxid de arsen, acid arsenic (V) și/ sau sărurile lor	1303-28-2	1	2		
8. Trioxid de arsen, acid arsenos (III) și/ sau sărurile lor	1327-53-3	0,1			
9. Brom	7726-95-6	20	100		
10. Clor	7782-50-5	10	25		
11. Compuși de nichel sub formă de pudră inhalabilă: monoxid de nichel, dioxid de nichel, sulfură de nichel, disulfură de trinichel, trioxid de dinichel	-		1		
12. Etilenamină	151-56-4	10	20		
13. Fluor	7782-41-4	10	20		
14. Formaldehidă (concentrație >= 90%)	50-00-0	5	50		
15. Hidrogen	1333-74-0	5	50		
16. Acid clorhidric (gaz lichefiat)	7647-01-0	25	250		
17. Alchili de plumb	-	5	50		
18. Gaze lichefiate inflamabile, categoria 1 sau 2 (inclusiv GPL), și gaz natural (a se vedea nota 19)	-	50	200		
19. Acetilenă	74-86-2	5	50		
20. Oxid de etilenă	75-21-8	5	50		
21. Oxid de propilenă	75-56-9	5	50		
22. Metanol	67-56-1	500	5.000		
23. 4, 4'-Metilen-bis (2-cloranilină) și/sau săruri, sub formă de pudră	101-14-4		0,01		
24. Metilizocianat	624-83-9		0,15		
25. Oxigen	7782-44-7	200	2.000		
26. 2,4-Toluen di-izocianat 2,6-Toluen di-izocianat	584-84-9 91-08-7	10	100		
27. Diclorură de carbonil (fosgen)	75-44-5	0,3	0,75		
28. Arsină (hidrogen arsenios)	7784-42-1	0,2	1		

29. Fosfină (hidrogen fosforat)	7803-51-2	0,2	1		
30. Diclorură de sulf	10545-99-0		1		
31. Trioxid de sulf	7446-11-9	15	75		
32. Policlordibenzofurani și policlordibenzodioxine (inclusiv TCDD), calculate în echivalenți TCDD (a se vedea nota 20)	-		0,001		
33. Următoarele substanțe cancerigene sau amestecurile care conțin următorii agenți cancerigeni în concentrații de peste 5% în greutate:	-		0,5	2	
4-aminodifenil și/sau sărurile acestuia, benzotriclorură, benzidină și/sau sărurile acesteia, di(clormetil)eter, clormetil-metil-eter, 1,2-dibrometan, sulfat de dietil, sulfat de dimetil, clorură de dimetil-carbonil, 1,2-dibrom-3-clorpropan, 1,2-dimetil-hidrazină, dimetil-nitrozamină, triamidă hexametil fosforică, hidrazină, 2-naftilamină și/sau sărurile acesteia, 4-nitrodifenil și 1,3 propansultonă					
34. Produse petroliere și carburanți alternativi	-	2.500	25.000		
a) benzine și nafta;					
b) kerosen (inclusiv carburanți pentru avioane);					
c) distilate de petrol (inclusiv motorină, combustibil gazos pentru încălzirea locuințelor și amestecurile de combustibili gazoși);					
d) păcură;					
e) carburanți alternativi utilizați în aceleași scopuri și având proprietăți similare în ceea ce privește inflamabilitatea și pericolele pentru mediu ca produsele menționate la literele a) - d)					
35. Amoniac anhidru	7664-41-7	50	200		
36. Trifluorură de bor	7637-07-2	5	20		
37. Acid sulfhidric	7783-06-4	5	20		
38. Piperidină	110-89-4	50	200		
39. Bis(2-dimetilaminoetil)(metil)amină	3030-47-5	50	200		
40. 3-(2-Etil-hexiloxi) propilamină	5397-31-9	50	200		

41. Amestecurile*) de hipoclorit de sodiu clasificate ca periculoase pentru mediul acvatic - pericol acut, categoria 1 [H400] care conțin mai puțin de 5% clor activ și neclasificate în niciuna dintre celelalte categorii de pericole din partea 1 din anexa nr. 1.		200	500		
----- (*) Cu condiția ca amestecul, în absența hipocloritului de sodiu, să nu fie clasificat ca periculos pentru mediul acvatic - pericol acut, categoria 1 [H400].					
42. Propilamină (a se vedea nota 21)	107-10-8	500	2.000		
43. Acrilat de terț-butil (a se vedea nota 21)	1663-39-4	200	500		
44. 2-Metil-3-butenonitril (a se vedea nota 21)	16529-56-9	500	2.000		
45. Tetrahidro-3,5-dimetil-1,3,5,-tiadiazină-2-tionă (dazomet) (a se vedea nota 21)	533-74-4	100	200		
46. Acrilat de metil (a se vedea nota 21)	96-33-3	500	2.000		
47. 3-Metilpiridină (a se vedea nota 21)	108-99-6	500	2.000		
48. 1-Bromo-3-cloropropan (a se vedea nota 21)	109-70-6	500	2.000		

*1) Numărul CAS este menționat doar indicativ.

NOTE

la anexa nr. 1

1. Substanțele și amestecurile sunt clasificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008.
2. Amestecurile se tratează în același mod ca substanțele pure, cu condiția ca acestea să rămână în limitele de concentrație stabilite conform proprietăților lor în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008 sau al ultimei sale adaptări la progresul tehnic, cu excepția situației în care este precizat, în mod special, un procentaj din compoziția lor ori este dată o altă descriere.

3. Cantitățile relevante pentru încadrare stabilite mai sus se referă la fiecare amplasament în parte.

Cantitățile care trebuie luate în considerare pentru aplicarea articolelor relevante sunt cantitățile maxime prezente sau care ar putea exista/ar putea fi prezente la un moment dat. Substanțele periculoase care se găsesc în cadrul unui amplasament doar în cantități egale cu sau mai mici de 2% din cantitatea relevantă pentru încadrare nu sunt luate în considerare la calcularea cantității totale existente, dacă localizarea lor în cadrul amplasamentului este de așa natură încât să nu poată provoca/iniția un accident major în altă zonă a amplasamentului respectiv.

4. Se aplică, dacă este cazul, următoarele reguli care reglementează însumarea de substanțe periculoase sau de categorii de substanțe periculoase:

În situația unui amplasament în care nicio substanță periculoasă individuală nu este prezentă într-o cantitate mai mare sau egală cu cantitățile relevante pentru încadrare, se aplică următoarea regulă pentru a se stabili dacă amplasamentul intră sub incidența cerințelor relevante din prezenta lege.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel superior dacă suma:

$$q_1 / Q_{U1} + q_2 / Q_{U2} + q_3 / Q_{U3} + q_4 / Q_{U4} + q_5 / Q_{U5} + \dots \text{ este mai mare sau egală cu } 1,$$

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{UX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 3, partea 1, sau din coloana 3, partea 2, din prezenta anexă.

Prezenta lege se aplică amplasamentelor de nivel inferior dacă suma:

$$q_1 / Q_{L1} + q_2 / Q_{L2} + q_3 / Q_{L3} + q_4 / Q_{L4} + q_5 / Q_{L5} + \dots \text{ este mai mare sau egală cu } 1,$$

unde q_x = cantitatea de substanță periculoasă x (sau categoria de substanțe periculoase) inclusă în partea 1 sau în partea 2 din prezenta anexă,

iar Q_{LX} = cantitatea relevantă pentru încadrare pentru substanța periculoasă sau categoria x din coloana 2, partea 1, sau din coloana 2, partea 2 din prezenta anexă.

Această regulă se utilizează pentru evaluarea pericolelor pentru sănătate, pericolele fizice și pericolele pentru mediu. Prin urmare, ea trebuie aplicată de trei ori:

a) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care se încadrează în categoriile de toxicitate acută 1, 2 sau 3 (prin inhalare) sau STOT SE categoria 1, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează în secțiunea H, rubricile de la H1 - H3, din partea 1;

b) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt explozivi, gaze inflamabile, aerosoli inflamabili, gaze oxidante, lichide inflamabile, substanțe și amestecuri autoreactive, peroxizi organici, lichide și solide piroforice, lichide și solide oxidante, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea P, rubricile de la P1 - P8, din partea 1;

c) pentru însumarea substanțelor periculoase enumerate în partea 2, care sunt încadrate ca periculoase pentru mediul acvatic - toxicitate acută categoria 1, toxicitate cronică categoria 1 sau 2, împreună cu substanțele periculoase care se încadrează la secțiunea E, rubricile de la E1 - E2, din partea 1.

Dispozițiile relevante din prezenta lege se aplică dacă oricare dintre sumele obținute prin calculele menționate la lit. a) - c) este mai mare sau egală cu 1.

5. În situația substanțelor periculoase care nu intră sub incidența Regulamentului (CE) nr. 1.272/2008, inclusiv deșeuri, dar care totuși sunt prezente sau sunt susceptibile de a fi prezente într-un amplasament și care au ori ar putea avea, în condițiile constatate în amplasament, proprietăți echivalente în ceea ce privește potențialul de accidente majore, acestea sunt, în mod provizoriu, atribuite categoriei sau substanței periculoase nominalizate similare, care intră în domeniul de aplicare a prezentei legi.

6. În situația substanțelor periculoase cu proprietăți care pot conduce la mai multe clasificări, în scopurile prezentei legi, se aplică cantitățile relevante cele mai mici pentru încadrare. Cu toate acestea, în vederea aplicării regulii de la nota 4, trebuie utilizată cantitatea relevantă pentru încadrare, cea mai redusă, pentru fiecare grup din categoriile de la nota 4 lit. a) - c) corespunzătoare clasificării respective.

7. Substanțele periculoase care se încadrează în toxicitate acută categoria 3 pe cale orală (H 301) vor fi înscrise la rubrica H2 TOXICITATE ACUTĂ, în situația în care nici clasificarea de toxicitate acută prin inhalare, nici clasificarea de toxicitate acută pe cale cutanată nu pot fi stabilite, de exemplu din cauza lipsei de date concludente privind toxicitatea prin inhalare și pe cale cutanată.

8. Clasa de pericol "explozivi" include produse explozive [a se vedea secțiunea 2.1 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008]. În situația în care cantitatea de substanță explozivă sau de amestec conținută în produs este cunoscută, această cantitate este luată în considerare în sensul prezentei legi. În situația în care cantitatea de substanță sau de amestec exploziv conținută în produs nu este cunoscută, atunci, în sensul prezentei legi, întreg produsul este considerat a fi exploziv.

9. Testarea proprietăților explozive ale substanțelor și amestecurilor este necesară doar în situația în care procedura de depistare, în conformitate cu prevederile anexei 6 partea a 3-a a Recomandărilor ONU privind transportul mărfurilor periculoase, Manual de teste și criteriile (Manualul ONU de teste și criteriile)*2), identifică substanța sau amestecul ca putând avea proprietăți explozive.

*2) Mai multe orientări cu privire la renunțarea la testare pot fi găsite în descrierea metodei A.14; a se vedea Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH) (Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 142 din 31 mai 2008, p. 1)

10. În situația în care explozivii cuprinși în diviziunea 1.4 sunt neambalați sau reambalați, aceștia sunt incluși în categoria P1a, cu excepția situației în care se arată că pericolele corespund încă diviziunii 1.4, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008.

11.1. Aerosolii inflamabili se clasifică în conformitate cu Directiva 75/324/CEE a Consiliului din 20 mai 1975 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la generatoarele de aerosoli*3) ("Directiva referitoare la generatoarele de aerosoli"). Aerosolii "extrem de inflamabili" și "inflamabili" din Directiva 75/324/CEE corespund aerosolilor inflamabili din categoria 1 sau, respectiv, 2 din Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008.

*3) Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 147 din 9 iunie 1975, p. 40.

11.2. Pentru a utiliza această categorie trebuie să se dovedească prin documentație că generatorul de aerosoli nu conține gaze inflamabile din categoria 1 sau 2 și nici lichide inflamabile din categoria 1.

12. Conform prevederilor de la pct. 2.6.4.5 din anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1.272/2008, lichidele cu un punct de aprindere de peste 35°C nu este necesar să fie clasificate în categoria 3 dacă s-au obținut rezultate negative la testul susținut de combustibilitate L.2., partea III, secțiunea 32 din Manualul ONU de teste și criterii. Acest lucru nu este valabil în condiții aparte, cum ar fi temperaturi sau presiuni ridicate, și, prin urmare, astfel de lichide sunt incluse la această categorie.

13. Azotat de amoniu (5.000/10.000): îngrășămintele capabile de o descompunere autoîntreținută

Se aplică îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu (îngrășămintele complexe/compuse conțin amestecuri de azotat de amoniu cu fosfat și/sau potasă) care sunt capabile de descompunere autoîntreținută conform testului Trough al ONU (a se vedea Manualul ONU de teste și criterii, partea III, subsecțiunea 38.2) și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- cuprins între 15,75%*4) și 24,5%*5) din greutate și cu cel mult de 0,4% din totalul de materii combustibile/organice sau care îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE) nr. 2.003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele*6);
- 15,75% din greutate sau mai puțin și fără limite de concentrație pentru materialele combustibile.

*4) Un conținut de azot de 15,75% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 45% de azotat de amoniu.

*5) Un conținut de azot de 24,5% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 70% de azotat de amoniu.

*6) Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 304 din 21 noiembrie 2003, p. 1.

14. Azotat de amoniu (1.250/5.000): calitatea de îngrășământ

Se aplică îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu care îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE) nr. 2.003/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 octombrie 2003 privind îngrășămintele și în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- peste 24,5% din greutate, cu excepția amestecurilor de îngrășămintele strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%;
- peste 15,75% din greutate pentru amestecurile de azotat de amoniu și sulfat de amoniu;
- peste 28%*7) din greutate, pentru amestecurile de îngrășămintele strict pe bază de azotat de amoniu, cu dolomită, calcar și/sau carbonat de calciu cu o puritate de minimum 90%.

*7) Un conținut de azot de 28% din greutate datorat azotatului de amoniu corespunde unui procent de 80% de azotat de amoniu.

15. Azotat de amoniu (350/2.500): calitate tehnică

Se aplică azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, în care conținutul de azot datorat azotatului de amoniu este:

- între 24,5% și 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,4% substanțe combustibile;
- peste 28% din greutate și care nu conțin mai mult de 0,2% substanțe combustibile.

De asemenea, se aplică la soluțiile apoase de azotat de amoniu în care concentrația de azotat de amoniu este de peste 80% din greutate.

16. Azotat de amoniu (10/50): materii "neconforme cu specificațiile" și îngrășăminte care nu trec testul de detonare

Se aplică:

- materiilor refuzate în procesul de fabricație și azotatului de amoniu și amestecurilor de azotat de amoniu, îngrășămintelor strict pe bază de azotat de amoniu și îngrășămintelor complexe/compuse pe bază de azotat de amoniu menționate în notele 14 și 15 la prezenta anexă, care sunt înapoiate sau au fost înapoiate de utilizatorul final unui fabricant, unei instalații de depozitare temporară sau de prelucrare pentru refabricare, reciclare sau tratare în scopul utilizării în condiții de securitate, deoarece nu mai îndeplinesc specificațiile din notele 14 și 15;

- îngrășămintelor prevăzute în nota 13 prima liniuță și în nota 14 la prezenta anexă, care nu îndeplinesc cerințele din anexa III-2 la Regulamentul (CE) nr. 2.003/2003.

17. Azotat de potasiu (5.000/10.000)

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă perlată/de granule) care au aceleași proprietăți periculoase ca și azotatul de potasiu pur.

18. Azotat de potasiu (1.250/5.000):

Se aplică acelor îngrășăminte compuse pe bază de azotat de potasiu (sub formă cristalină) care au aceleași proprietăți periculoase ca și azotatul de potasiu pur.

19. Biogaz îmbogățit

În scopul aplicării prezentei legi, biogazul îmbogățit poate fi clasificat la pct. 18 din anexa nr. 1, partea 2, atunci când a fost prelucrat în conformitate cu standardele aplicabile biogazului purificat și îmbogățit, asigurând o calitate echivalentă cu cea a gazului natural, inclusiv în ceea ce privește conținutul de metan, și care are o cantitate maximă de oxigen de 1%.

20. Policlordinbenzofurani și policlordinbenzodioxine

Cantitățile de policlordinbenzofurani și de policlordinbenzodioxine se calculează folosind următorii factori:

OMS 2005 TEF			
2,3,7,8-TCDD	1	2,3,7,8-TCDF	0,1
1,2,3,7,8-PeCDD	1	2,3,4,7,8-PeCDF	0,3
		1,2,3,7,8-PeCDF	0,03
1,2,3,4,7,8-HxCDD	0,1		
1,2,3,6,7,8-HxCDD	0,1	1,2,3,4,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,7,8,9-HxCDD	0,1	1,2,3,7,8,9-HxCDF	0,1
		1,2,3,6,7,8-HxCDF	0,1
1,2,3,4,6,7,8-HpCDD	0,01	2,3,4,6,7,8-HxCDF	0,1
OCDD	0,0003	1,2,3,4,6,7,8-HpCDF	0,01

	1,2,3,4,7,8,9-HpCDF	0,01	
	OCDF	0,0003	
(T = tetra, P = penta, Hx = hexa, Hp = hepta, O = octa)			
Referință - Van den Berg et al: Reevaluarea factorilor de echivalență toxică pentru oameni și mamifere ai dioxinelor și compușilor de tipul dioxinelor a Organizației Mondiale a Sănătății din 2005			

21. În situația în care această substanță periculoasă se încadrează la categoria P5a lichide inflamabile sau P5b lichide inflamabile, se aplică cele mai reduse cantități relevante pentru încadrare, în sensul prezentei legi.

ANEXA 2

Date și informații minime ce trebuie cuprinse în documentul care prezintă punerea în aplicare a politicii de prevenire a accidentelor majore (PPAM) prevăzută la art. 8

PPAM trebuie să fie elaborată astfel încât să asigure un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului, să fie proporțională cu pericolele de accidente majore prezente pe amplasament și trebuie să cuprindă cel puțin următoarele:

1. politica, principiile de acțiune și obiective globale ale operatorului privind prevenirea accidentelor majore;
2. informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore, conform anexei nr. 4;
3. prezentarea mediului în care este localizat amplasamentul;
4. descrierea instalațiilor relevante, activităților, proceselor și substanțelor prezente pe amplasament;
5. identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire;
6. măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major.

ANEXA 3

Date și informații minime ce trebuie cuprinse în raportul de securitate prevăzut la art. 10

1. Informații asupra sistemului de management și asupra organizării amplasamentului în vederea prevenirii accidentelor majore

Aceste informații trebuie să cuprindă elementele indicate în anexele nr. 2 și 4.

2. Prezentarea mediului în care este localizat amplasamentul:

- a) descrierea amplasamentului și a mediului în care acesta este situat, inclusiv localizarea geografică, condițiile meteorologice, geologice, hidrografice și, dacă este necesar, istoricul acestuia;
- b) identificarea instalațiilor și a altor activități ale amplasamentului care ar putea prezenta un pericol de accident major;
- c) pe baza informațiilor disponibile, identificarea amplasamentelor învecinate, precum și a siturilor care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, zone și amenajări care ar putea genera sau crește riscul ori consecințele unui accident major și ale unor efecte domino;
- d) descrierea zonelor în care poate avea loc un accident major.

3. Descrierea instalației:

a) descrierea activităților și a produselor principale ale acelor părți ale amplasamentului care sunt importante din punctul de vedere al securității, al surselor de risc de accident major și al condițiilor în care un astfel de accident major poate surveni, alături de o descriere a măsurilor preventive propuse;

- b) descrierea proceselor, în special a metodelor de operare, luând în considerare, atunci când este cazul, informațiile disponibile privind cele mai bune practici;
- c) descrierea substanțelor periculoase:
 - (i) inventarul substanțelor periculoase care să cuprindă:
 - identificarea substanțelor periculoase: denumire chimică, număr CAS, denumirea conform nomenclatorului Uniunii Internaționale de Chimie Pură și Aplicată (IUPAC);
 - cantitatea maximă de substanțe periculoase prezente sau posibil a fi prezente pe amplasament;
 - (ii) caracteristicile fizice, chimice, toxicologice și menționarea pericolelor, atât imediate, cât și pe termen lung pentru sănătatea umană și pentru mediu;
 - (iii) comportamentul fizic și chimic în condiții normale de utilizare sau în condiții previzibile de accident.
- 4. Identificarea și analiza riscurilor de accidente și metodele de prevenire:
 - a) descrierea detaliată a scenariilor posibile de accidente majore și probabilitatea producerii acestora sau condițiile în care acestea se produc, inclusiv un rezumat al evenimentelor care pot juca un rol în declanșarea fiecăruia dintre aceste scenarii, fie că aceste cauze sunt interne ori externe instalației, incluzând în special:
 - (i) cauze operaționale;
 - (ii) cauze externe, precum cele legate de efectele domino, de situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, de zone și amenajări care ar putea genera sau crește riscul ori consecințele unui accident major;
 - (iii) cauze naturale, de exemplu cutremure, inundații etc.;
 - b) evaluarea amplitudinii și a gravității consecințelor accidentelor majore identificate, inclusiv hărți, imagini sau, dacă este cazul, descrieri echivalente care prezintă zonele care ar putea fi afectate de astfel de accidente generate în cadrul amplasamentului;
 - c) analiza accidentelor și incidentelor din trecut (analiza istorică), cu aceleași substanțe și procese utilizate, luarea în considerare a experienței acumulate, precum și referința explicită la măsurile specifice luate pentru a preveni astfel de accidente;
 - d) descrierea parametrilor tehnici și a echipamentului utilizat pentru securitatea instalațiilor.
- 5. Măsuri de protecție și de intervenție pentru limitarea consecințelor unui accident major:
 - a) descrierea echipamentului instalat în cadrul amplasamentului pentru limitarea consecințelor accidentelor majore pentru sănătatea umană și mediu, care include, de exemplu, sisteme de detecție/de protecție, dispozitive tehnice pentru limitarea volumului emisiilor accidentale, inclusiv pulverizatoare de apă, perdele de vapori, cuve de retenție de urgență sau vase de colectare, ventile de blocare, sisteme de inertizare, amenajări pentru reținerea apei de incendiu;
 - b) organizarea alertării și a intervenției;
 - c) descrierea resurselor interne sau externe care pot fi mobilizate;
 - d) descrierea tuturor măsurilor tehnice și netehnice relevante pentru reducerea impactului unui accident major.

ANEXA 4

Informațiile prevăzute la art. 8 alin. (6) și art. 10 privind sistemul de management al securității și organizarea amplasamentelor în vederea prevenirii accidentelor majore

În scopul punerii în aplicare a sistemului de management al securității operatorului se ține seama de următoarele elemente:

- a) sistemul de management al securității trebuie să fie proporțional cu pericolele, activitățile industriale și complexitatea organizării în cadrul amplasamentului și să se bazeze pe evaluarea riscurilor. Acesta ar trebui să includă partea din sistemul de management general care conține structura organizatorică, responsabilitățile, practicile, procedurile, procesele și resursele pentru stabilirea și punerea în aplicare a PPAM;
- b) în cadrul sistemului de management al securității sunt abordate următoarele aspecte:
 - (i) organizare și personal - rolurile și responsabilitățile personalului implicat în managementul pericolelor majore la toate nivelurile organizației, împreună cu măsurile luate pentru sensibilizare în ceea ce privește necesitatea unei îmbunătățiri permanente; identificarea nevoilor de instruire ale acestui personal și furnizarea instruirii astfel identificate; implicarea angajaților și a personalului subcontractat care lucrează în cadrul amplasamentului care prezintă importanță din punctul de vedere al securității;

(ii) identificarea și evaluarea pericolelor majore - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri care permit identificarea sistematică a pericolelor majore care decurg din operarea normală și anormală, inclusiv pentru activitățile subcontractate, atunci când este cazul, precum și evaluarea probabilității producerii și a severității acestora;

(iii) controlul operațional - adoptarea și punerea în aplicare de proceduri și instrucțiuni pentru exploatarea în condiții de securitate, inclusiv întreținerea instalației, a proceselor, a echipamentului, și pentru gestionarea alarmelor și opririlor temporare; luarea în considerare a informațiilor disponibile privind cele mai bune practici de monitorizare și control, în scopul reducerii riscului de defectare a sistemului; gestionarea și controlul riscurilor legate de echipamentul învechit aflat în cadrul amplasamentului și de coroziune; inventarierea echipamentului din cadrul amplasamentului, strategia și metodologia de monitorizare și control al stării echipamentului, acțiuni ulterioare corespunzătoare și orice măsură necesară de soluționare a problemelor;

(iv) managementul schimbărilor/modificărilor - adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor de planificare a modificărilor aduse unor instalații, procese sau suprafețe/spații de depozitare sau a proiectării de noi instalații, procese ori suprafețe/spații de depozitare;

(v) planificarea pentru situații de urgență:

- adoptarea și punerea în aplicare a procedurilor vizând identificarea urgențelor previzibile prin analiză sistematică;

- pregătirea, testarea și revizuirea planurilor de urgență;

- asigurarea instruirii specifice pentru întregul personal care lucrează în cadrul amplasamentului (inclusiv personalului subcontractat relevant);

(vi) monitorizarea performanțelor - adoptarea și punerea în aplicare de proceduri pentru o evaluare permanentă a conformității cu obiectivele stabilite de operator în cadrul PPAM și al sistemului său de management al securității și aplicarea unor mecanisme de investigare și de corecție în caz de neconformitate. Procedurile trebuie să vizeze sistemul operatorului de raportare a accidentelor majore sau a "evenimentelor la limita de producere a unui accident", în special cele care implică eșecul măsurilor de protecție, precum și investigarea acestora și monitorizarea pe baza experienței acumulate. Procedurile ar putea include, de asemenea, indicatori de performanță, cum ar fi indicatori de performanță în domeniul securității (SPI) și/sau alți indicatori relevanți;

(vii) audit și revizuire - adoptarea și punerea în aplicare a unor proceduri de evaluare sistematică și periodică a PPAM și a eficacității și caracterului adecvat al sistemului de management al securității; examinarea documentată a performanței politicii și sistemului de management al securității și actualizarea acestuia de către conducere, inclusiv luarea în considerare și încorporarea modificărilor necesare indicate în urma auditului și revizuirii.

ANEXA 5

Date și informații ce trebuie incluse în planurile de urgență prevăzute la art. 12

1. Planurile de urgență internă:

a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și persoana responsabilă pentru coordonarea la fața locului a acțiunii de atenuare a efectelor;

b) numele sau funcția persoanei care are responsabilitatea de a menține legătura cu autoritatea responsabilă pentru planul de urgență externă;

c) În cazul condițiilor sau al evenimentelor previzibile care ar putea avea o contribuție semnificativă la declanșarea unui accident major, o descriere a acțiunilor care trebuie întreprinse pentru a menține sub control aceste condiții sau evenimente și pentru a limita consecințele acestora, inclusiv o descriere a echipamentului de protecție/siguranță și a resurselor disponibile;

d) măsuri în vederea limitării riscurilor pentru persoanele aflate în cadrul amplasamentului, inclusiv informații despre modul în care se face avertizarea, precum și acțiunile pe care trebuie să le întreprindă personalul după avertizare;

e) măsuri de avertizare rapidă/alarmare timpurie cu privire la incident a autorității responsabile pentru punerea în aplicare a planului de urgență externă, tipul de informații care trebuie cuprinse în avertizarea inițială și măsurile pentru furnizarea unor informații mai detaliate de îndată ce acestea devin disponibile;

- f) atunci când este necesar, măsuri pentru formarea personalului cu privire la sarcinile pe care va trebui să le îndeplinească și, dacă este cazul, pentru coordonarea acestora cu serviciile de urgență din afara amplasamentului;
- g) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului.
2. Planurile de urgență externă:
- a) numele sau funcțiile persoanelor autorizate să declanșeze proceduri de urgență și ale persoanelor autorizate pentru conducerea și coordonarea acțiunilor în exteriorul amplasamentului;
- b) măsuri pentru primirea unor avertizări/alarmări timpurii cu privire la incidente, precum și pentru procedurile de alertă și de intervenție;
- c) măsuri pentru coordonarea resurselor necesare pentru punerea în aplicare a planului de urgență externă;
- d) măsuri pentru acordarea de sprijin prin acțiuni de atenuare a efectelor în interiorul amplasamentului;
- e) măsuri pentru acțiuni de atenuare a efectelor în exteriorul amplasamentului, inclusiv răspunsurile la scenarii de accidente majore astfel cum sunt prevăzute în raportul de securitate, și luând în considerare posibilele efecte domino, inclusiv ale celor cu impact asupra mediului;
- f) măsuri pentru punerea la dispoziția publicului, precum și a oricăror amplasamente învecinate sau situri care nu intră în domeniul de aplicare a prezentei legi, în conformitate cu prevederile art. 9, de informații specifice referitoare la accident și la conduita care ar trebui să fie adoptată;
- g) măsuri pentru furnizarea de informații către serviciile de urgență ale altor state membre, în situația în care se produce un accident major cu posibile consecințe transfrontaliere.

ANEXA 6

Elemente de informații ce trebuie comunicate publicului conform dispozițiilor art. 14 alin. (1) și alin. (2) lit. a)

PARTEA 1

Pentru toate amplasamentele care intră sub incidența prezentei legi:

1. numele sau denumirea comercială a operatorului și adresa completă a amplasamentului respectiv;
2. confirmarea faptului că amplasamentul intră sub incidența reglementărilor și/sau a dispozițiilor administrative de punere în aplicare a prezentei legi și că notificarea prevăzută la art. 7 alin. (1) sau raportul de securitate prevăzut la art. 10 alin. (1) au fost înaintate autorității competente;
3. explicarea, în termeni simpli, a activității sau a activităților desfășurate în cadrul amplasamentului;
4. denumirile comune sau, în cazul substanțelor periculoase cuprinse în partea 1 a anexei nr. 1, denumirile generice ori categoria generală de pericolozitate a substanțelor periculoase relevante din cadrul amplasamentului care ar putea provoca un accident major, indicându-se în termeni simpli principalele lor caracteristici periculoase;
5. informații generale cu privire la modalitățile de avertizare a publicului interesat, dacă este necesar; informații adecvate cu privire la conduita potrivită în situația unui accident major sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic;
6. data ultimei vizite efectuate pe amplasament, în conformitate cu art. 20 alin. (5), sau indicarea locului în care informațiile respective pot fi accesate electronic; informații cu privire la locul unde este posibil să se obțină, la cerere, informații mai detaliate despre inspecție și planul de inspecție, sub rezerva dispozițiilor art. 22;
7. detalii privind sursele de unde se pot obține mai multe informații relevante, sub rezerva cerințelor de la art. 22.

PARTEA 2

Pentru amplasamentele de nivel superior, în plus față de informațiile menționate în partea 1 din prezenta anexă:

1. informații generale cu privire la natura pericolelor de accident major, inclusiv cu privire la efectele lor potențiale asupra sănătății umane și asupra mediului, și detalii succinte privind principalele tipuri de scenarii de accidente majore și măsurile de control pentru gestionarea acestora;

2. confirmarea faptului că operatorul are obligația de a lua măsuri adecvate în cadrul amplasamentului, în special menținerea legăturii cu serviciile de intervenție în caz de urgență, pentru a acționa în situația accidentelor majore și pentru a minimaliza efectele acestora;

3. informații corespunzătoare din planul de urgență externă elaborat pentru a face față oricăror efecte în afara amplasamentului, în urma unui accident. Acestea ar trebui să includă recomandarea de a se urma toate instrucțiunile și de a se răspunde la toate solicitările din partea serviciilor de intervenție în caz de urgență în timpul unui accident;

4. acolo unde este cazul, se indică dacă amplasamentul se află în apropierea teritoriului unui alt stat membru și dacă există posibilitatea unui accident major cu efecte transfrontaliere în conformitate cu Convenția Comisiei Economice a Organizației Națiunilor Unite pentru Europa privind efectele transfrontaliere ale accidentelor industriale.

ANEXA 7

Criterii de notificare a unui accident major către Comisia Europeană conform dispozițiilor art. 18 alin. (1)

I. Orice accident major care intră sub incidența prevederilor de la pct. 1 sau care are cel puțin una dintre consecințele descrise la pct. 2 - 5 din prezenta anexă trebuie notificat Comisiei Europene.

1. Substanțele periculoase implicate:

- orice incendiu sau explozie ori evacuare accidentală a unei substanțe periculoase care implică o cantitate de cel puțin 5% din cantitatea relevantă pentru încadrare stabilită în coloana 3 din partea 1 sau în coloana 3 din partea 2 a anexei nr. 1.

2. Vătămarea persoanelor sau daune asupra proprietății imobiliare:

a) un deces;

b) rănirea a șase persoane din interiorul amplasamentului și spitalizarea acestora pentru cel puțin 24 de ore;

c) spitalizarea unei persoane din afara amplasamentului pentru cel puțin 24 de ore;

d) locuință(e) din afara amplasamentului deteriorată(e) și inutilizabilă(e) ca urmare a accidentului;

e) evacuarea sau izolarea unor persoane pentru mai mult de

2 ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 500;

f) întreruperea serviciilor de furnizare a apei potabile, electricității, gazului sau telecomunicațiilor pentru mai mult de 2 ore (persoane x ore): valoarea trebuie să fie de minimum 1.000.

3. Efecte dăunătoare imediate asupra mediului:

a) daune permanente sau pe termen lung asupra habitatelor terestre:

(i) 0,5 ha sau mai mult dintr-un habitat cu valoare ecologică ori de conservare, protejat prin lege;

(ii) 10 ha sau mai mult dintr-un habitat mai extins, incluzând teren agricol;

b) daune semnificative sau pe termen lung asupra habitatelor de apă curgătoare ori marine:

(i) 10 km sau mai mult dintr-un râu ori canal;

(ii) 1 ha sau mai mult dintr-un lac ori iaz;

(iii) 2 ha sau mai mult dintr-o deltă;

(iv) 2 ha sau mai mult dintr-o zonă de coastă ori din mare,

c) daune semnificative asupra unui acvifer sau asupra apelor subterane: 1 ha sau mai mult.

4. Daune asupra proprietății:

a) daune asupra proprietății din interiorul amplasamentului: cel puțin 2.000.000 EUR;

b) daune asupra proprietății din afara amplasamentului: cel puțin 500.000 EUR.

5. Daune transfrontaliere:

- orice accident major care implică în mod direct o substanță periculoasă care conduce la efecte în afara teritoriului statului membru respectiv.

II. Accidente sau "evenimente la limita de producere a unui accident" pe care statele membre le consideră ca prezentând un interes tehnic special pentru prevenirea accidentelor majore și pentru limitarea consecințelor acestora și care nu îndeplinesc criteriile cantitative de mai sus ar trebui să fie notificate Comisiei Europene.
